



KOMUNIKAT PRASOWY nr 34/26

Luksemburg, 12 marca 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-514/24 | Magyar Telekom

Telekomunikacja: abonent może w przypadku zmiany mającej na celu dostosowanie się do rozstrzygnięcia Trybunału Sprawiedliwości rozwiązać bez ponoszenia dodatkowych kosztów umowę z dostawcą Internetu

Ze względu na to, że obowiązek tej zmiany nie został bezpośrednio nałożony przez przepis prawa Unii, wyjątek od prawa do rozwiązywania umów abonenckich bez ponoszenia dodatkowych kosztów nie ma zastosowania

W wyrokach wydanych w 2020¹ i 2021² r. Trybunał Sprawiedliwości przyjął wykładnię, że prawo Unii³ stoi na przeszkodzie zawieraniu w umowach z dostawcą Internetu postanowień przewidujących tzw. stawkę zerową⁴. W efekcie wydania tych wyroków węgierski organ właściwy ds. komunikacji i mediów nałożył na dostawców usług łączności elektronicznej wymóg, aby zmienili oni umowy abonenckie zawierające takie właśnie postanowienia. Zgodnie z prawem Unii⁵ użytkownicy końcowi mają prawo do rozwiązywania umowy bez ponoszenia dodatkowych kosztów w sytuacji, gdy dostawca zamierza zmienić tę umowę, za wyjątkiem kilku przypadków, w szczególności wówczas, gdy obowiązek tej zmiany jest nakładany bezpośrednio przez przepisy unijne lub krajowe.

Magyar Telekom, węgierskie przedsiębiorstwo prowadzące działalność na rynku technologii informacyjnych i komunikacji, zakwestionowało przed węgierskimi sądami skierowaną doń decyzję właściwego organu węgierskich władz. Przedsiębiorstwo to jest zdania, że wyjątek od prawa do rozwiązywania umów abonenckich bez ponoszenia dodatkowych kosztów ma zastosowanie nie tylko w sytuacji, gdy zmiany te są nakładane przez prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego bezpośrednio, lecz również przez prawo unijne lub prawo krajowe w szerszym znaczeniu.

Węgierski sąd najwyższy, do którego wniesiono tę sprawę, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z zapytaniem, czy użytkownik końcowy może rozwiązać swą umowę bez ponoszenia dodatkowych kosztów w sytuacji, gdy dostawca zamierza ją zmienić w celu zastosowania się do i) przyjętej przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni prawa Unii, ii) wynikających z tego orzecznictwa wytycznych Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) czy też iii) decyzji, w której organ krajowy wdrożył to orzecznictwo i te wytyczne.

Trybunał odpowiedział na te pytania twierdząco.

Wyjątek od prawa do rozwiązywania umowy abonenckiej bez ponoszenia dodatkowych kosztów należy interpretować w sposób ścisły, zgodnie z ogólnym celem polegającym na zapewnieniu wysokiego powszechnego poziomu ochrony użytkowników końcowych. Wyjątek ten ma **zastosowanie** jedynie w przypadku, **gdy te zmiany** warunków umownych **są bezpośrednio i wyraźnie nakładane poprzez wejście w życie lub zmianę aktu ustawodawczego lub wykonawczego** prawa Unii lub prawa krajowego.

Wykładnia dokonana przez Trybunał w wyroku wydanym w trybie prejudycjalnym wyjaśnia i uściśla znaczenie oraz zakres tej normy, tak jak powinna ona lub powinna była być rozumiana i stosowana od chwili jej wejścia w życie. Innymi słowy, wyrok wydany w trybie prejudycjalnym **nie jest konstytutywny, lecz wyłącznie deklaratoryjny, a zatem co do zasady wywołuje on skutki z mocą wsteczną od daty wejścia w życie interpretowanego przepisu**. Nie można go zatem uznać za zmianę aktu ustawodawczego lub wykonawczego prawa Unii.

BEREC zapewnia spójne wdrażanie ram regulacyjnych łączności elektronicznej. Niemniej wydawane przezeń akty te **nie są prawnie wiążące i nie są objęte procedurą opracowywania unijnych uregulowań**. Tak więc przyjmowanych przezeń wytycznych nie można uznać za nakładające bezpośrednio na dostawcę usług łączności elektronicznej obowiązek zmiany warunków umownych.

Wreszcie, Trybunał rozstrzygnął, że **decyzja organu krajowego również nie ma charakteru normatywnego**, gdyż przyjmując ją organ ten ogranicza się do wykładni i stosowania w konkretnym przypadku przepisu unijnych uregulowań w dziedzinie łączności elektronicznej.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku](#) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!



¹ Wyrok z dnia 15 września 2020 r., *Telenor Magyarország*, [C-807/18](#) i [C-39/19](#) (zob. też komunikat prasowy nr [106/20](#)).

² Wyroki z dnia 2 września 2021 r., *Vodafone*, [C-854/19](#), *Vodafone*, [C-5/20](#), i *Telekom Deutschland*, [C-34/20](#) (zob. też komunikat prasowy nr [145/21](#)).

³ Artykuł 3 ust. 3 [rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2015/2120](#) z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii.

⁴ Opcja taryfowa zwana „stawką zerową” jest praktyką handlową, w ramach której dostawca Internetu umożliwia klientowi dostęp do niektórych aplikacji na tej zasadzie, że generowany przy korzystaniu z nich transfer danych nie jest odliczany od przewidzianych w umowie ilości danych.

⁵ Artykuł 105 ust. 4 akapit pierwszy [dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2018/1972](#) z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej.